

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ (สมัยสามัญ)

วันจันทร์ที่ ๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาร่วมประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๒๙ คน
ประธานรัฐสภา: บัดนี้มีสมาชิกละมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเรียนเปิด
ประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ยังไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ คือผมได้รับญัตติตัวจากท่านสมาชิก ๓ ท่านด้วยกัน คือ
ญัตติตัวของคุณมนตรี ด้านไพบูลย์ เกี่ยวกับการขอตั้งชื่อข้อมติ อันที่ ๒ ก็ญัตติตัว
ของ คุณธรรมบุญ ลัดพลี เกี่ยวกับการขอตั้งชื่อข้อมติเหมือนกัน แล้วอีกอันที่ ๓ เป็น
ญัตติของคุณปิยะธวัช วัชรารมณ์ กับคุณฤทธิ อินทนันท์ ขอลงคะแนนลับ ก็ขอให้ที่
ประชุมพิจารณาตามลำดับที่ได้รับ ก็ขอเชิญคุณมนตรี ด้านไพบูลย์ ก่อนครับเจ้าของญัตติ
นายมนตรี ด้านไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน): ท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ กระผม มนตรี ด้านไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน
พรรคสยามประชาธิปไตยกระผมขอเสนอญัตติให้ตั้งชื่อข้อมติ ด้วยการประชุมร่วมกัน
ของรัฐสภาในการพิจารณาญัตติ ขอเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๑๓๗ และมาตรา ๒๐๓ ซึ่งนายสมัคร สุนทร-
เวช กับคณะเป็นผู้เสนอ เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของประชาชนทั่วไป กระผมมีความ
เห็นว่าสมควรที่จะพิจารณาและลงคะแนนโดยเปิดเผย

อาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๑๔๑ จึงขอ
เสนอญัตติให้ตั้งชื่อข้อมติการประชุม ข้อ ๕๕ ในการลงคะแนนญัตติดังกล่าว ขอขอบ
พระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เนื่องจากเป็นเรื่องทำนองเดียวกันครับก็ขอให้พิจารณาพร้อมกันเลย ต่อไปคุณธรรมนุญ ครับ

นายธรรมนุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานที่เคารพสำหรับารเสนอญัตติของกระผมที่ทั้งดใช้ข้อบังคับและขอให้มีการลงมติเป็นไปโดยเปิดเผยด้วยเหตุผลที่กระผมอยากทราบเรียนสรุปย่อ ๆ เพราะในคราวที่แล้วนั้นไม่มีท่านสมาชิกหลายท่านได้มาต่อว่ากระผมว่า ในคราวที่รัฐบาลเสนอให้อนุมัติพระราชกำหนดนั้น กระผมได้ชี้แจงเหตุผลในเรื่องเปิดเผย ในวันนี้กระผมก็อยากทราบเรียนว่า ตามที่สมาชิกฝ่ายค้านได้ขอ ที่จะถ่ายทอดเสียงนั้นก็เป็นการแสดงออกที่ต้องการจะให้มหาชนในระบอบประชาธิปไตยได้รับทราบถึงอภิปรายและกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสภานี้ เพราะฉะนั้นในการที่รัฐสภานี้ได้ดำเนินไปโดยเปิดเผย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการอภิปรายญัตติไม่ไว้วางใจนี้ สำหรับการลงคะแนนให้เป็นการเปิดเผย ควรจะต้องเริ่มตั้งแต่ต้น คือการประชุมโดยเปิดเผย และตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๔ และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ กำหนดให้ใช้ในการประชุมรัฐสภา ข้อ ๑๐ ก็กำหนดอยู่แล้วว่า การประชุมสภาย่อมเป็นการประชุมโดยเปิดเผย ซึ่งก็รับกับข้อ ๔๙ ของข้อบังคับนี้ที่ ญัตติว่าการออกเสียงลงคะแนนให้กระทำเป็นการเปิดเผยเช่นกัน

อีกประการหนึ่ง ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปัจจุบัน ก็ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิและมีเหตุผลด้วยกันทั้งนั้น การที่จะแสดงออกซึ่งเจตจำนงอย่างไรก็น่าจะแสดงออกโดยเป็นเจตนาหรือเป็นมติที่เปิดเผย แล้วนอกจากนี้ในปัจจุบันเราจะเห็นได้ว่าเราต้องการความซื่อสัตย์สุจริต การที่จะกล่าวว่า การลงคะแนนลับอาจจะช่วยให้ต้องการจะแสดงเจตจำนงนั้นได้แสดงเจตจำนงออกมาโดยไม่ต้องกลัวข่มขู่บีบบังคับ อย่างที่มีท่านสมาชิกผู้แทนผู้มีเกียรติได้อภิปรายมาคราวที่แล้ว กระผมก็คิดว่าเหตุผลดังนั้นอาจจะรับฟังไม่ขึ้น เพราะว่าแม้แต่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเอง ซึ่งเรามีคูหาให้ผู้ที่ไปออกเสียงแสดงเจตนาเป็นการลับเป็นการเฉพาะตัว แต่ท่านผู้แทนเองก็มากราบและแทบทุกยุคทุกสมัยก็มักจะกล่าวอยู่เสมอว่า บางครั้งโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระผมขอประทานโทษในเขตทหารก็มักจะมี การเลือกตั้งที่เขาดูเห็นว่ายังไม่เหมาะสม เพราะว่ามี การบอกกันออกมาแสดงเจตนา

ออกมากว่า ควรจะให้เลือกใคร ซึ่งนั้นก็แสดงออกเป็นการลับในคุกหาที่ทำในที่ไร้ฐาน เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ท่านอยากจะขอให้ลับในเรื่องนี้จึงยังไม่เหมาะ

อีกประการหนึ่งเหตุผลที่ควรจะลับ กระทบเห็นว่าน่าจะใช้ในยามที่จำเป็นเช่น ในกรณีเกี่ยวกับบุคคล หรือสถาบัน หรือเรื่องบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติซึ่งไม่ควรจะอภิปรายหรือลงมติกันโดยเปิดเผย เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียน สรุปรว่าในเรื่องนี้ก็อยากจะขอความกรุณาเป็นเรื่องสำคัญ แต่ก็ยังไม่สำคัญมากทีเดียว เพราะเท่าที่ทราบนั้น ท่านสมาชิกสภาผู้แทนฯ ก็เห็นกันว่าเรื่องนี้เป็นกรณีเหมือนกับประลองกำลังเป็นการหยั่งเชิง เป็นการเปิดหัวขาด ยังไม่ถึงคราว คือถ้าเป็นสงครามก็วยังไม่ถึงคราวที่จะบุกขนาดใหญ่เพื่อพิชิตศึก เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ กระผมเห็นว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนฯ ก็ควรจะขอเปิดอภิปรายและต้องการลงมติให้ลับ ก็น่าจะขอขอบคุณกระผมเหมือนกันที่ให้คราวนี้เป็นการเปิดเผย เป็นการดูกันว่าอย่างไร แล้วถ้ามีข้อบกพร่องอย่างไร ก็อาจที่จะขอแก้ไขดำเนินการให้รัดกุมโอกาสที่จะมีมาอยู่เรื่อยๆ ตามระบอบประชาธิปไตย ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เนื่องจากเป็นเรื่องเดียวกันนะครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลาของท่านสมาชิก ขอเชิญเจ้าของญัตติที่ ๓ เลย คุณเบ็ยะฉวีครับ

นายเบ็ยะฉวี วัชรภวณัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นกระผมเห็นจะต้องทำความเข้าใจกับท่าน ประธานเกี่ยวกับญัตติเสียก่อน กรณีญัตติของท่านสมาชิกจังหวัดลำพูน และท่านวุฒิสมาชิก เป็นการขอให้งดใช้ข้อบังคับของวุฒิสภา ข้อ ๕๔ แต่ญัตติของกระผมนั้นเป็นการขอให้ลงคะแนนในญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเป็นการลงคะแนนลับกรณีทั้งที่ ๒ กรณีนี้คงจะเหมือนกัน ประเด็นแรกท่านประธานจะต้องให้ที่ประชุมนี้พิจารณาก็คือว่าสมควรจะให้มีการงดใช้ข้อบังคับ ข้อ ๕๔ หรือไม่ เกี่ยวกับข้อบังคับ ข้อ ๕๔ นี้หมายถึงเอกสิทธิ์ในการที่สมาชิกขอให้ลงคะแนนลับแล้วต้องเป็นไปตามที่สมาชิกต้องการ แต่การงดใช้ข้อบังคับข้อ ๕๔ นั้น หมายความว่าถ้าหากงดใช้ข้อบังคับไป ญัตติของกระผมก็ยังสมบูรณ์อยู่ จะต้องมีการพิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่าที่กระผมขอให้ลงคะแนนลับนั้นไม่ได้เป็นสิทธิ์ ทางสภานี้จะให้ความเห็นชอบตามญัตติของ

กระทบหรือไม่ แต่ถึงอย่างไรก็ดี กระทบก็จะกระทบปรายรวมๆ กันไปในประการเบื้องต้นนั้น กระทบต้องขอบพระคุณท่านวุฒิสมาชิกที่ลุกขึ้นมาพูดสนับสนุนว่าการเปิดอภิปรายทั่วไปไม่
 ไร้วางใจรัฐมนตรีนั่น ควรจะเป็นการเปิดเผย แต่บังเอิญท่านเพิ่งมาแสดงความคิดเห็นนั้นก็
 สลายไปเสียแล้วครับ แท้ที่จริงนั้น เราเปิดเผยกันเฉพาะในบริเวณรัฐสภา แต่เปิดเผยไม่
 หมดยุคคนทั่วประเทศเขามีความสนใจเกี่ยวกับญัตตินี้เป็นอันมาก แต่แทนที่จะเปิดเผยกันไป
 ทั่วบ้านทั่วเมืองให้ประชาชนทั้งหลายเขารับรู้รับทราบกัน เวลาอย่างนั้นท่านก็ไม่ต้องการ
 ให้เปิดเผย ครั้นเวลาที่จะมีมีการลงคะแนน ท่านก็กลับเอาเหตุผลว่าควรจะมีการเปิดเผย
 เพื่อจะมาลองเชิงหยั่งเชิง ลองกำลังอะไรกัน กระทบที่ท่านดูหนึ่งกำลังภายในมากเกินไป
 สักหน่อย กระทบเองนั้นขอเรียนว่ามาปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นผู้แทนราษฎร ไม่ได้มีคิดที่
 จะเอาเพื่อเอาชนะอะไรกับรัฐบาล ไม่ต้องการล้มล้างรัฐบาล เราต้องการมาปฏิบัติหน้าที่ของ
 เราในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน มติออกมาจะเป็นผลแพ้ชนะอะไรนั้น ไม่ใช่
 สิ่งที่คุณกระทบจะต้องคิดคำนึง สิ่งที่เราต้องการก็คือความถูกต้อง ท่านประธาน อย่า
 ลืมนะครับว่า การลงมติตามญัตติที่ขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีนี้มีผลกระทบต่อตัว
 บุคคล กรณีอย่างนี้อาจจะเป็นผลในการที่คนจะลงคะแนนจะต้องคิดใคร่ครวญกันให้จง
 หนัก ไม่เหมือนกับการลงมติในกฎหมายทั่วไป ถ้าหากเป็นกรณีที่ตั้งกฎหมายทั่ว ๆ
 ไปนั้น เราอาจจะลงกันได้โดยเปิดเผย เพราะผลประโยชน์เกิดขึ้นกับบุคคลส่วนรวม
 ส่วนใหญ่ แต่กรณีอย่างนี้ผลจะเกิดกับบุคคลเป็นรายบุคคล แล้วถ้าหากว่าเป็นผลใน
 ทางที่เป็นปฏิปักษ์กับบุคคลที่เขามีอำนาจ แล้วผลจะเกิดขึ้นอย่างไรกับคนที่จะลงคะแนน
 ท่านประธานอย่าลืมนะครับว่าบุคคลที่จะต้องได้รับผลกระทบเกี่ยวกับการลงมติ โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งท่านเป็นผู้มีอำนาจสิทธิ์ขาดในการรักษาความสงบในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน
 ทั่วทั้งหลาย คือท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย เวลานั้นบ้านเมืองเรานี้ไม่ได้มีความปลอดภัย
 ภัยในชีวิตทรัพย์สิน ร่างกายเลยนะครับท่าน ประธาน แล้วตัวท่านรัฐมนตรีไม่สามารถจะ
 ให้ความหวังกับประชาชนได้ว่า จะมีความปลอดภัยในชีวิตของตัวเอง ถ้าเกิดกระทบลงมติ
 ไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยไปแล้วจะทำอย่างไรละครับ ถ้าอะไรเกิดขึ้น
 กระทบคิดว่าเรื่องอย่างนี้จำเป็นที่จะต้องมาคิดใคร่ครวญกัน ถ้าหากว่ามีอะไรเกิดขึ้น ใน

คนที่ลืมนัดไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยไปแล้ว ดักร่วงไม่ยอมทำงาน เรา ก็จะต้องเสียหาย หรือถึงแม้ว่าจะมีคนเห็นกันว่ามีคนมาทำร้ายคนที่ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทยส่งสำนวนฟ้องไปอัยการ ท่านก็เป็นอธิบดีกรมอัยการอีก จะสั่งถอน ฟ้องเมื่อไรก็ได้ เหมือนอย่างถอนฟ้องคดีเอโรอินที่เชียงใหม่ เรื่องมันเป็นอย่างนั้นคว่ำ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะให้ความรู้สึกนึกคิดของเราที่มาปฏิบัติหน้าที่ ในการเป็นผู้แทนราษฎร เพื่อควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินนั้น สามารถมีอิสระในการที่ จะตัดสินใจอะไรไปได้อย่างหมด กระผมก็รู้สึกอยู่ครับว่าทางฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลนั้นได้ไป ประชุมปรึกษาหารือกันแล้วว่อย่างไร ๆ ก็จะต้องไว้วางใจ แต่เมื่อจะไว้วางใจกันทั้งทีแล้ว ก็ขอให้เขามีอิสระในการที่จะตั้งมาลงคะแนนกันโดยไม่ต้องมีผู้ควบคุมคอยจตข้อสงสัยว่า ใครลงกันอย่างไร ๆ บ้าง เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอความกรุณาเพื่อน สมาชิกทั้งหลาย ว่า การที่จะตัดสินใจอะไรลงไปในวันนั้นนั้นเป็นผลประโยชน์ส่วนได้ส่วนเสียกับคนทั้ง หลาย เพราะฉะนั้นขอให้เรามีสิทธิเสรีภาพในการตัดสินใจครั้งนี้ โดยเป็นอิสระเถอะครับ ขอบพระคุณมาก

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกอื่นจะมีความเห็นอะไรอีกไหมครับในเรื่องนี้
เชิญครับ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม บุญเทียม เขมาภิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมว่าปัญหาที่เราได้นำมาปรึกษาและถกเถียง กันอยู่ในขณะนี้ก็เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก เป็นธรรมดาอยู่เองถ้าหากว่าทาง รัฐบาลไม่กล้าที่จะสู้กับความจริงให้สมดังที่มีมติว่าต่อไปนี้ รัฐบาลจะทำการแก้ไขปัญหาค ด้วยความกล้าหาญแล้ว ปัญหาหนึ่งก็ยังคงจะเกิดขึ้นอยู่ต่อไป ที่จริงแล้วรัฐบาลน่าจะกล้าที่จะ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิกได้แสดงความจริงใจในการที่จะแสดงความคิดเห็นว่าเขามีความรู้สึกอย่างไรในการที่จะลงคะแนน ถ้าหากว่าท่านวุฒิสมาชิกและสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรได้ทำการอภิปรายมาแล้ว และได้นำไปวิเคราะห์วิจารณ์เป็นเวลาถึง ๔๘ ชั่วโมงแล้วก็น่าที่จะสามารถใช้วิจารณ์ของตนเองได้ว่าจะลงคะแนนให้ใคร การลง

คะแนนนั่นก็เป็นที่ยู้อู่ว่าวุฒิสมาชิกส่วนใหญ่เป็นข้าราชการประจำ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นข้าราชการทหาร ท่านนายกรัฐมนตรีท่านเป็นทั้งผู้บังคับบัญชาสูงสุดทั้งทางฝ่ายพลเรือนและทางฝ่ายทหาร เป็นธรรมชาติอยู่เองครับ อนาคตในการรับราชการย่อมอยู่ภายใต้อำนาจของท่านนายกรัฐมนตรี ถ้าหากว่าผู้ใดไม่ทำตามความประสงค์ซึ่งท่านต้องการแล้วก็ทำให้มีผลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการในอนาคต เพราะฉะนั้นเป็นธรรมชาติอยู่เองซึ่งถึงแม้ว่าท่านวุฒิสมาชิกท่านจะไม่เห็นด้วย แต่ทว่าท่านรัฐมนตรีท่านนั่งอยู่ที่นั่นท่านมีผู้ควบคุมเสียงแบ่งออกเป็นหลายหมวดหลายหมู่หลายกองคอยควบคุมอยู่ ก็เป็นธรรมดาที่เขาก็ก้าวก้าที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างจริงจัง บ้านเมืองเราอยากให้เป็นประชาธิปไตย เวาน่าที่จะยึดในหลักการที่จะให้มีการแก้ไขปัญหาคด้วยวิถีทางของประชาธิปไตย ในการลงคะแนนเลือกตั้ง ในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้ามานั้น ก็จำเป็นที่จะต้องลงในคูหาลับเพื่อที่จะให้ผู้ลงคะแนนได้ปลอดจากภัยอันตรายต่าง ๆ ซึ่งจะมีอิทธิพลมาบังคับเป็นเอกสิทธิ์ของผู้ที่จะลงคะแนนคนเดียวเท่านั้นในโลกที่จะรู้ว่าเขาลงคะแนนให้ใคร ส่วนที่คนอื่นจะเดินแฉกไปเวียนเทียนลงให้นั้นมันเป็นรายละเอียดปลีกย่อย แต่โดยหลักการแล้วในระบอบประชาธิปไตยเราต้องการให้ประชาชนในประเทศได้มีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ ถ้าหากว่ารัฐบาลมีความจริงใจก็น่าที่จะสนับสนุนในการที่จะให้สภานี้ได้มีการลงคะแนนด้วยความจริงใจไม่ว่าจะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลข่มขู่ หรืออำนาจในทางการปกครองทุกอย่างเราอยู่แล้วว่าเป็นไปตามการกระทำ กรรมเป็นเครื่องสนองเจตนา การที่รัฐบาลได้แสดงอาการหวาดกลัวต่อการที่จะให้สมาชิกรัฐสภาได้แสดงความคิดเห็นโดยบริสุทธิ์ใจ ก็ย่อมแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลนั้นมีความเกรงกลัวว่าจะไม่ได้รับความไว้วางใจ ซึ่งเป็นการแสดงว่าฐานะของรัฐบาลนั้นไม่มั่นคง ทั้งนี้เพราะว่ารัฐบาลไม่ได้มีฐานะที่มาจากผู้แทนของปวงชนชาวไทยโดยแท้จริง เราอยากที่จะให้บ้านเมืองเป็นประชาธิปไตยในอนาคตจะให้มีประชาธิปไตยแก่ชาวไร่ ชาวนา หรือผู้ใช้แรงงานได้อย่างไร ถ้าหากว่าในรัฐสภาซึ่งอ้างว่าเป็นผู้ทรงเกียรติ เป็นผู้มีความวุฒิก็ยังไม่สามารถจะมีช่องทางที่จะใช้วิจารณ์ถกเถียงตัดสินปัญหาโดยระบอบประชาธิปไตย ถ้าหากเรายังไม่ยอมที่จะให้มีการตัดสินปัญหาด้วยวิถีทางของประชาธิปไตยอย่างจริงจังแล้ว ก็ย่อมจะต้องแก้ไขข้อขัดแย้งด้วยการใช้กำลัง

อาวุธที่ลากกันออกมาแล้วมีการปฏิวัติรัฐประหารอย่างที่เห็น ๆ กันอยู่ และที่จะเป็นไปอีก ในอนาคตอันใกล้ ถ้าหากว่ารัฐสภาอันทรงเกียรติแห่งนั้น ไม่ยอมที่จะวางรากฐานของระบอบ ประชาธิปไตยให้แข็งแรง ขอขอบคุณ

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
 กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ จาก จังหวัดอุบลราชธานี ตามที่มีท่านสมาชิกรัฐสภาได้เสนอญัตติ ในกรณีที่จะงดใช้ข้อบังคับ บางข้อนั้น รวมทั้งสมาชิกที่ได้เสนอญัตติเพื่อลงคะแนนเสียงลับ ในเรื่องนี้กระผมคิดว่า ได้มีการอภิปรายกันมาหลายครั้งแล้ว และการอภิปรายนั้นก็จะเป็นทำนองว่าผลของการลง คะแนนลับก็ดี การลงคะแนนเปิดเผยก็ดีนั้น จะมีผลกระทบไม่ว่าจะเป็นทางฝ่ายค้านหรือ ฝ่ายรัฐบาล แต่สิ่งหนึ่งซึ่งกระผมได้ฟังมาหลายครั้งแล้ว และก็ไม่กล้าขึ้นมาอภิปรายนั้น รู้สึกว่ามีความไม่สบายใจในบางสิ่งบางประการ เพราะทางท่านผู้ที่มีเจตนาหรือเจตจำนงที่ อยากรจะให้ ใช้ ในการที่จะลงคะแนนเสียงลับนั้น ได้กล่าวไว้ประหนึ่งว่าสมาชิกรัฐสภาไม่ว่า จะเป็นผู้ใดก็ตามเหมือนตกอยู่ภายใต้อิทธิพลทั้งหลายทั้งปวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผม เป็นสมาชิกคนหนึ่งซึ่งกระผมคิดว่าถ้ากระผมจะใช้อิสระในการที่กระผมจะตัดสินใจปัญหาอะไร ลงไปนั้น กระผมไม่ได้อยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้ใดทั้งสิ้น และการที่จะมากระหน่ำถึงตัว กระผมนั้น กระผมคิดว่าเป็นการกล่าวหาที่เหมือนกับว่าสับสนประมาทตัวกระผมซึ่งได้รับความ ไว้วางใจมาจากประชาชน และนอกจากนั้นโดยเฉพาะของท่านวุฒิสมาชิก กระผมรู้สึก ว่าท่านจะไม่ได้มีการโต้ตอบในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่าท่านอยู่ภายใต้อิทธิพลของรัฐบาลไม่ว่าท่าน จะได้รับการแต่งตั้งมาจากการเป็นทหารหรือเป็นพลเรือนก็ตาม ในกรณีที่รัฐบาลฯ พณฯ นายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และจะมีผลที่จะทำให้ ถ้าลงคะแนนเสียงไปใน ทางที่คัดค้านรัฐบาลแล้วจะเกิดผลกระทบในการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น กระผมเชื่อว่าใน วิสัยของท่านสมาชิกที่เป็นชายชาติทหารนั้นคงจะไม่ได้มีความหวาดเกรงในสิ่งเหล่านี้ และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมเองนั้นก็เคยรับราชการและคิดว่าภาระที่เอาไว้มันถูกต้อง ถ้า มันอยู่ในศีลในธรรม ในกฎระเบียบข้อบังคับหรือในอิสระเสรีภาพแล้ว ไม่มีความจำเป็น ที่จะต้องไปกลัวในสิ่งหนึ่งประการใดทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นกระผมก็ไม่อยากจะได้อินการ

อภิปรายในทำนองที่ออกมาในลักษณะของการสบประมาท ไม่ว่าจะ เป็น สบประมาทใน ความรู้สึกของสมาชิกที่มาจาก การเลือกตั้งหรือแต่งตั้งก็ตาม และอีกประการหนึ่งในกรณีของ รัฐบาล ท่านพูดเหมือนกับว่าทางรัฐบาลนั้นมีความหวาดกลัวว่าจะแพ้ในการที่จะมีการลง มติ กระผมคิดว่าในสิ่งเหล่านี้ท่านอย่าได้ถามทางรัฐบาลเลย เพราะกระผมเชื่อว่าทาง รัฐบาลนั้นจะต้องวางเฉย และให้เป็นการตัดสินใจของสมาชิกว่าเราจะเลือกวิถีทางใดในการ ลงคะแนนเสียง ท่านไม่มีความเห็น และกระผมคิดว่าทางรัฐบาลไม่มีความหวั่นเกรงในสิ่ง ที่ทางฝ่ายค้านต้องการ แต่อย่างไรก็ตาม การลงคะแนนเสียงไม่ว่าจะลับหรือเปิดเผยก็ต้อง มีผลออกมาสิ่งหนึ่งประการใดแน่ แต่กระผมเชื่อว่าถ้ากระผมจะลงคะแนนเสียงแล้วอิทธิพล ใดทั้งสิ้นไม่ได้ครอบงำกระผม และเชื่อว่าไม่ได้ครอบงำทางสมาชิกรัฐสภาท่านใดรวมทั้ง ท่านที่จะมีความเห็นในการที่จะไม่ไว้วางใจรัฐบาล กระผมเชื่อว่าอิทธิพลนั้นท่านก็พูดท่าน ก็อภิปรายกันมาหนักหนาพอสมควรแล้ว ถ้าจะมีอิทธิพลอะไรหรือว่าท่านเกรงกลัวอะไรแล้ว มันก็มันก็จะเกิดไปแล้ว แต่กระผมเชื่อว่าจะไม่เกิดและผลที่เกิดขึ้นไม่ใช่แค่เฉพาะการลง คะแนนเสียงในการที่จะคัดค้านหรือไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี เป็นรายกระทรวง อันนี้เป็น ความเห็นของกระผม และกระผมใคร่ขอสนับสนุนในการที่จะลงคะแนนเสียงโดยเปิดเผย ครับ

นายฤทธิ อินทนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ฤทธิ อินทนันท์ ส.ส. พรรคแนววมหาชน จากจังหวัดเชียงใหม่ ท่านคง จำได้เช่นครับเมื่อไม่กี่วันมานี้ คุณไตรรงค์ สุวรรณคีรี ขอประทานโทษที่ออกนามท่านได้ ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า ต่อไปรัฐบาลนี้จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกล้าหาญชาญชัย กระผมก็มาสังเกตว่า โอกาสที่ท่านจะแสดงความกล้าหาญชาญชัยก็อยู่หลายครั้ง แต่ว่าท่าน ไม่เคยถือโอกาสที่จะแสดงความกล้าหาญชาญชัย ยกตัวอย่างอย่างในวันนี้ท่านก็ไม่กล้าที่จะ ให้สมาชิกในรัฐสภานี้ออกเสียงโดยลับ และนี่ตัวอย่างอีกอย่างหนึ่งที่เราจะเห็นได้ชัด และ เป็นโอกาสที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง คือท่านไม่กล้าที่จะกระจายเสียงถ่ายทอดเสียงการประชุม สภาไปให้ประชาชนทั่วประเทศ กระผมอยากขอเปรียบเทียบว่า ประเทศชาติของเรานั้นเหมือนเรือลำหนึ่งท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีเป็นหัวเรือ เป็นผู้บริหารเรือ

เป็นกัปตันเรือ และพวกเราพวกราษฎรทั้งหลายเป็นลูกเรือ ซึ่งเป็นผู้โดยสารไปเท่านั้น ในโอกาสที่บางครั้งเราจะผ่านมรสุมใหญ่ หรือน้ำจืดในเรือเราจะหมด ประชาชนลูกเรือ เขาไม่รู้เลยว่าเวลานี้บ้านเมืองเรานี้เป็นอย่างไร ในปี ๒๕๑๘ มีการถ่ายทอดเสียงไปทั่วประเทศ ประชาชนเขาสนใจ ทำไรทำอะไรไม่ว่าเพลงลูกทุ่งจะฮิตอย่างไรเขาไม่ฟังหรอกครับ เขาฟังการถ่ายทอดการประชุมสภา และเขาได้รู้ว่าบ้านเมืองของเราขณะนี้กำลังมีปัญหาอะไร ผู้ใหญ่ในรัฐสภาเขาประชุมเขากำลึงได้เขากำลึงถกเถียง เขาจะได้รู้ซึ่ครบว่าเวลานี้เรือไทยของเราเนี่ย รัฐนาวาไทยของเรากำลึงจะผ่านมรสุมเขาก็จะได้นั่งกันเงิบๆ บ้าง เขาจะได้รู้ว่าเวลานี้ น้ำมันขาดแคลนอย่างไร การถ่ายทอดนั้นไม่ใช่จะทำให้เขาได้รับฟังว่าใครได้ใครเสียกับใครอย่างไรเท่านั้น ยังให้เขาได้เกิดความรู้สึกเป็นมหาวิทยาลัยอันยิ่งใหญ่ของชาวไร่ชาวนาที่อยู่ตามบ้านนอก แต่ว่าน่าเสียดายท่านไม่ยอมถ่ายทอดให้เขา ท่านควรจะให้ลูกเรือที่คนโดยสารเรือให้เขารู้ซึ่ครบ เวลานี้อาหารมันจะหมดนะ น้ำมันจะหมดนะ น้ำมันจะหมดนะ ท่านก็ปิดหีบปิดตาประชาชน โอกาสที่ท่านจะแสดงความกล้าหาญชาญชัยอย่างเมื่อวันที่เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีคราวที่แล้วนี้ ท่านทราบไหมครับว่าราษฎรบางคนเขาเหมารถเหมาเรือกันมาฟัง ถ้าท่านถ่ายทอดเสียงนะครับเขาก็จะต้องไม่เสียเวลา เขาจะต้องไม่เสียเวลาทำมาหากิน เขาจะต้องไม่เสียแรงงานเสียเงินเสียทองเดินทางเข้ามาในรัฐสภาอย่างวันนั้น วันนั้นพี่น้องชาวศรีสะเกษมากัน ๑๐ กว่าคน กระผมว่ามีกรุงเทพฯ หรือเปล่า มาหาคุณเปี้ยะณัฐหรือเปล่า เขาบอกว่าเขาตั้งใจจะมาฟังการชกฟอกรัฐมนตรีทำไมต้องมาฟังชกฟอก ก็ชกฟอกซึ่ครับ ผมอยากได้ยินคำแก้ตัวของคนที่พูดว่า ถ้ามีตำรวจไม่มีโจร ถ้ามีโจรต้องไม่มีตำรวจ อยากฟังว่าเป็นอย่างไร เขาอยากจะมาฟังอย่างนั้น กระผมก็เคยทราบ ในปี ๒๕๒๒ เราเคยมีการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี ๓ กระหวง กระหวงออกสู่สาธารณะ หรือกระหวงมทาดไทย กระหวงคมนาคมเราก็ได้ลงคะแนนเสียงกันเป็นการลับ ก็โดยเหตุผลอย่างที่คุณเปี้ยะณัฐได้เรียนเมื่อกี้ว่าเราเนี่ยบางครั้งที่เห็นหน้าเห็นตากันอยู่ และท่านวุฒิสมาชิกหลายท่าน ท่านก็ได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งมาจากท่านนายกรัฐมนตรี แต่เมื่อท่านเข้ามาที่นี้แล้วท่านจะมาคัดค้านไม่ไว้วางใจของคนที่ท่านนายกรัฐมนตรีเลือกเข้ามานั้น เขาก็ยังมีความเกรงใจอยู่ อันนี้เป็นธรรม-

นิยมของไทย ๆ เรา ดังนั้นถ้าในวันนี้ท่านนายกฯ จะแสดงความกล้าหาญชาญชัย ให้มีการไต่สวนแล้ว กระผมก็จะยอมเชื่อคำพูดของคุณโฆษกคุณไต่สวนดีกว่า ต่อไปเราจะปฏิบัติงานด้วยความกล้าหาญชาญชัย เวลานั้นกระผมขอคุณน้ำใจนายกฯ ในขณะนี้อยู่ขอขอบพระคุณครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อบปรราชธานี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอบปรราชธานี กระผมได้ฟังเพื่อนสมาชิกหลายท่านลุกขึ้นมาอภิปราย ด้วยความเคารพอย่างสูงท่านผู้เป็นประธานรัฐสภาว่าท่านสมาชิกหลายท่านก็รู้สึกจะเข้าใจคลาดเคลื่อน การที่จะให้มีการลงคะแนนลับหรือเปิดเผยไม่ใช่หน้าที่ของรัฐบาล และไม่ใช่อำนาจของท่านนายกรัฐมนตรี เป็นอำนาจหน้าที่และสิทธิของท่านสมาชิกรัฐสภาทั้งหมดที่นั่งอยู่ในสภา ท่านผู้เป็นประธานครับ กระผมอยากจะประทานกราบเรียนว่า ก่อนจะมีการลงมติโดยข้อบังคับของรัฐสภาแล้ว ก็เขียนไว้อย่างแจ่มชัดในข้อ ๕๔ กระผมขอประทานอนุญาตอ่านให้ที่ประชุมนี้ได้ฟังเพื่อประกอบการวินิจฉัยในการอภิปราย ข้อบังคับข้อ ๕๔ บอกไว้ว่า “การออกเสียงลงคะแนนให้กระทำเป็นการเปิดเผย แต่เมื่อคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกรวมกันไม่น้อยกว่าสามสิบคนร้องขอให้กระทำเป็นการลับ จึงให้ลงคะแนนลับ เว้นแต่การออกเสียงชี้ขาดตามข้อ ๕๔ วรรคสอง” ท่านผู้เป็นประธาน โดยหลักแล้วเราต้องลงคะแนนกันโดยเปิดเผย นอกจากจะมีคณะรัฐมนตรีเสนอมาหรือสมาชิกซึ่งเข้าชื่อกัน ๓๐ คนเสนอเป็นญัตติ แต่ ณ ที่นี้ปรากฏอย่างแจ่มชัดว่า คณะรัฐมนตรีไม่ได้เสนอความคิดเห็นนี้ มีแต่ท่านสมาชิก ๒ ท่านได้เสนอเป็นญัตติเข้ามา เมื่อเสนอเป็นญัตติเข้ามาโดยหลักแล้วก็ต้องลงคะแนนโดยลับ เว้นแต่การออกเสียงชี้ขาดตามข้อ ๕๔ วรรคสองซึ่งบัญญัติไว้ว่า ท่านผู้เป็นประธาน กระผมต้องขอประทานอนุญาตอ่านอีกครั้งหนึ่ง “การออกเสียงชี้ขาดของประธานให้กระทำเป็นการเปิดเผย โดยจะให้เหตุผลหรือไม่ก็ได้” เมื่อข้อบังคับเขียนไว้อย่างแจ่มชัดอย่างนี้ หน้าที่จะวินิจฉัยจึงไม่ใช่รัฐบาล ท่านผู้เป็นประธานก็มีหน้าที่อยู่ว่าท่านประธานจะเอาเปิดเผยหรือลับ ถ้าหากท่านว่าเปิดเผยหรือลับก็ลงมติดังนี้ หรือถ้าหากท่านจะใช้ดุลพินิจโดยอนุโลมตามข้อบังคับ ข้อ ๕๔, ๕๕ ก็ถามมติในที่ประชุมไม่ใช่ถาม

ว่า พบว่า นายกรัฐมนตรีหรือตามคณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะประทาน กราบเรียนท่านประธานว่า ในการอภิปรายนั้นเราควรจะทำให้ความเป็นธรรม ไม่ใช่การ เสียคดี ไม่ใช่การพูดโดยที่จะให้ฝ่ายหนึ่งเสียหาย เพราะการลงมตินี้ไม่ได้เกี่ยวกับการ ถ่ายทอดเสียง ไม่ใช่การถ่ายทอดเสียงให้ประชาชน เพียงแค่ว่าเปิดเผยหรือลับ ถึงจะ เปิดเผยหรือลับก็ไม่ได้ถ่ายทอดเสียง ประเด็นคนละอย่าง ท่านผู้เป็นประธาน กระผม จึงอยากจะทำให้สถานที่เข้าสู่จุดประสงค์หรือจุดประเด็นซึ่งเราจะพูดกันเสียที เพื่อเป็นการ รักษาเวลาอันมีค่าของสภาและประชาชนทั่วประเทศ กระผมจึงขอเรียนปรึกษาท่านประ- ธานดังที่ประธานกราบเรียนมาแล้ว ขอขอบพระคุณ

นายสันติ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธาน รัฐสภาที่เคารพ กระผม สันติ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรคสยามประชาธิปไตย เนื่องจากท่านสมาชิกก็ได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว กระผม จึงขอปิดอภิปราย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : มีท่านสมาชิกเสนอปิดอภิปราย มีผู้รับรองตามข้อบังคับ ท่านผู้ใดจะขอเปิดต่อไป มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ ถ้าเช่นนั้นก็เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติปิดอภิปราย และจะได้มีการลงมติว่าจะงดใช้ข้อบังคับหรือเปล่า

นายปิยะฉัตร วัชรารวงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประ- ธานครับ ท่านประธานก็จะมีความรู้สึกเหมือนกับกระผมว่าสมาชิกนี้ได้มาประชุมกัน ด้วยเหตุด้วยผลด้วยสิ่งที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นเมื่อถึงคราวที่จะปิดเราก็ปิดกันครับ กรณี เกี่ยวกับการจะลงมติว่าจะงดใช้ข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาตามญัตติ ของคุณแมนศรีกับ คุณชรมนุญหรือไม่นั้น กระผมได้เสนอญัตติคิดว่าถึงท่านประธานว่า การจะลงมติให้งด ใช้ข้อบังคับหรือไม่ ขอให้ดำเนินการตามข้อบังคับข้อ ๕๔ โดยให้การลงคะแนนครั้งนี้ เป็นการลงคะแนนลับ ประธานคงเข้าใจนะครับ

ประธานรัฐสภา : ครบเข้าใจ แต่ว่าการขอสิทธิอันนี้จะต้องมีผู้รับรอง ๓๐ คนนะครับ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : กระผมได้ยื่นให้ท่านประธานเมื่อสักครู่นี้ที่หน้าห้องท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ อันนี้ก็ต้องขอเรียนตามตรงว่า ยังไม่มีเวลาอ่าน เพราะว่าผมเจอคุณปิยะฉัตรยืนอยู่หน้าห้องเลขาธิการ ผมถามว่ามาทำไม คุณปิยะฉัตรบอกว่ามายื่นญัตติ ผมถามว่าญัตติเรื่องอะไร คุณปิยะฉัตรบอกเป็นความลับบอกไม่ได้ แล้วก็มายืนให้ผมตอนจะเข้าห้องประชุมนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นขอผู้รับรองอีกทีหนึ่ง ถ้าคุณปิยะฉัตรมีผู้รับรองครบ ๓๐ คนก็ตกลงครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรองครบจำนวน)

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ระหว่างนับคะแนนกระผมขอ

(นายพินิจ จันทรสุนทร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา : ว่าอย่างไร

นายพินิจ จันทรสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสุนทร จากลำปาง เมื่อก็ในสารเสนอญัตติซ้อนญัตตินั้นกระทำมิได้ ในเมื่อมีผู้เสนอขอให้ปิดอภิปราย ก็น่าจะได้กระทำในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นกระผมขอประท้วงครับ

ประธานรัฐสภา : การจะลงมติกันนี้ก็ยื่นได้ครับ เสนอได้ว่าจะให้ลงลับหรือเปิดเผย

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ครับ ความจริงท่านสมาชิกท่านน่าจะอ่านข้อบังคับให้ละเอียดสักหน่อย ท่านประธานครับ กระผมอยากจะเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า กรณีที่กระผมไม่สามารถจะบอกกับท่านประธานล่วงหน้าได้เพราะกระผมกลัวว่าจะมีคนไปเสนอญัตติตัดหน้ากระผมอีกให้คงใช้ข้อบังคับ ข้อ ๕๕ ที่กระผมขอให้ครับ จึงได้เรียนให้ท่านทราบครับ

ประธานรัฐสภา : เอาละครับ เพื่อประหยัดเวลา นะครับ ผู้รับรองครบ ๔๗ คนแล้วว่อย่างใดคุณธรรมบุญ

นายธรรมบุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานครับ คือกระผมก็ไม่อยากจะทำอะไรหรอก เพราะว่าเรื่องของข้อบังคับ กระผมก็อยากจะทำหรือกราบเรียนกับท่านประธาน คือว่าญัตติที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อก่อนเสนอแล้วมีผู้รับรองถูกต้อง แต่มีปัญหาคือเมื่อที่กระผมยังฟังความไม่ชัดเจนว่าญัตตินั้นนะท่านได้ยื่นก่อนเป็นหนังสือไว้โดยถูกต้องแล้วหรือเปล่า เพราะถ้ายังไม่ได้นั้น คือท่านประธานบอกว่ายังไม่ได้ยื่นเพราะเป็นลับ ก็เลยไม่รู้ถูกต้องไหม ถ้าท่านประธานจะถอยยื่นข้อเสนอเป็นวาจาในที่ประชุมเมื่อมีผู้รับรองถูกต้อง แต่กระผมเกรงจะไม่ถูกต้องตามข้อบังคับ ข้อ ๒๔ ที่บอกว่า ญัตติทั้งหลายต้องเสนอล่วงหน้าเป็นหนังสือต่อประธานสภา เพราะฉะนั้นนอกจากข้อ ๓๒ เท่านั้นเองที่ว่า ญัตติคือไปนั้นไม่ต้องเสนอล่วงหน้า หรือเป็นหนังสือและก็ไม่เกี่ยวกับญัตติที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้เสนอไป เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมคิดว่าเป็นประเด็นที่ว่าท่านประธานจะต้องดูว่าญัตติที่ท่านเสนอไปนั้น ถ้าเสนอก่อนที่เสนอด้วยวาจาในที่ประชุมนั้น เป็นหนังสือถูกต้องหรือไม่ แล้วเราต้องรับตามหนังสืออันนั้น ไม่ใช่มารับตามญัตติที่เสนอด้วยวาจา เพราะไม่มีสิทธิ์ที่เสนอเรื่องนี้ด้วยวาจา ในเรื่องนี้จะต้องเสนอเป็นหนังสือ กระผมอยากเรียนท่านประธานหรือที่ประชุมดูก่อน คือกระผมไม่รังเกียจครับ จะออกมาเป็นอย่างไร เพราะว่าเพื่อความเรียบร้อย เพื่อความมีระเบียบและศักดิ์ศรีของรัฐสภาแห่งนี้ ซึ่งจะต้องอยู่ต่อไปชั่วลูกชั่วหลานนะครับ ขอขอบคุณ

ประธานรัฐสภา : อันนี้ไม่ได้ลงคะแนนเรื่องไว้ว่างใจหรือไม่ไว้ว่างใจนะครับ

นายนิยมฉัตร วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอ่านข้อบังคับโดยละเอียดแล้ว ศึกษาก่อนที่จะทำแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้ทำเป็นหนังสือ ไม่ใช่ผู้รับรองครับ ผู้ร่วมเสนอกับกระผมถูกต้องตามข้อบังคับทั้งหมดเอาไปยื่นไว้ที่แผนกสภารวมข้างล่าง ลงเลขรับเอาไว้ถูกต้อง กระผมถึงได้เอาไปยื่นให้กับท่านประธานเป็นการล่วงหน้า ทั้งนี้เพราะกลัวว่าจะมีคนทักท้วงในที่ประชุมแห่งนี้ถึงอย่างไรก็ตีข้อบังคับ ข้อ ๓๒ ก็บอกว่า ญัตติที่ประธานอนุญาตตามที่เห็นสมควรก็เสนอ

ได้เหมือนกัน แล้วท่านประธาน อนุญาตแล้วบังเอิญท่านสมาชิกท่านอ่านข้อบังคับไม่ละเอียดเท่านี้ละครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขอประทานโทษครับว่า ถ้าท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องอภิปรายในหลักการไม่เป็นไร ตอนท้ายมาหาว่ากระผมอ่านไม่ละเอียด ความจริงกระผมอ่านละเอียดแล้วละครับ แต่ที่นี้ญัตติที่ประธานอนุญาตตามที่เห็นสมควร เห็นสมควรก็ต้องอยู่ในขอบเขตของข้อบังคับข้อแรก คือที่ว่าต้องทำเป็นหนังสือ มิฉะนั้นข้อแรกก็ต้องมีครับ ว่าต้องทำเป็นหนังสือ ถ้าอย่างนั้นก็มืออย่างเดียวกับประธานเห็นอะไรก็ได้ในที่นี้ก็ให้ประธานเป็นใหญ่เสียเลย ท่านก็ไม่ยอมอีกเพราะกระผมเห็นเอง ท่านเองบางทีก็เถียงท่านประธานหลายเรื่องในเรื่องที่ท่าน ประธานชี้ขาด ท่านเองก็ไม่ค่อยจะเคารพข้อบังคับ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมก็เห็นว่าในเมื่อเรามาประชุมแล้วอย่างทีกระผมกราบเรียนแล้วว่า กระผมไม่รังเกียจว่าเรื่องจะออกมาเป็นอย่างไร แต่ต้องการให้ถูกต้องตามที่ชอบตามที่ควร ทุกคนก็มีความเห็นของตัวทุกคนก็อ่านหนังสือเหมือนอย่างท่านก็อ่านหนังสือกฎหมายเล่มเดียว แต่บางวิชาท่านก็สอบตกตั้งหลายหนเพื่อนท่านไม่อ่านเลยก็อาจจะสอบได้ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็กรุณาย่านำมาพูดในสภาที่มีเกียรตินี้ละครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอกลับไปประเด็นเดิม เมื่อท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้ยื่นญัตติเป็นหนังสือ กระผมอยากขอให้ท่านประธานชี้ขาดในเรื่องหนังสือนี้ว่าถูกต้องไหม และถ้าถูกต้องกระผมก็ไม่รังเกียจ เพราะนั่นแหละครับ คือสิ่งที่ถูกต้อง เพราะญัตตินี้ต้องทำเป็นหนังสือ แต่ถ้าไม่ได้ทำเป็นหนังสือแล้วไม่ได้ยื่นเลย แล้วมายื่นด้วยวาจา นั่นแหละครับ ท่านประธานอาจจะนำมาหารือได้เป็นกรณีพิเศษ ขอยกเว้นไม่ใช้ข้อบังคับ ข้อ ๒๙ และก็หารือโดยอาศัยสิทธิ์ของท่านประธานใน (๕) แห่งข้อ ๓๒ นี้แหละครับ ต้องทำตามขั้นตอน กระผมไม่รังเกียจหรอกครับ ข้อบังคับต้องอ่านให้ทั่วทั้งเล่ม อย่าอ่านตามที่ชอบใจของตัวเองครับ

ประธานรัฐสภา : เอาละครับ ขอประทานโทษ ผมจะเขียนชี้แจงว่าอย่างนี้ครับ อันนี้ไม่เกี่ยวกับญัตติ เกี่ยวกับข้อบังคับ ข้อ ๕๙ ที่ว่า การออกเสียงลงคะแนนให้กระทำเป็นการเปิดเผย แต่เมื่อคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกรวมกันไม่น้อยกว่า ๓๐ คน ร้อง

ขอให้กระทำเป็นการลับ จึงให้ลงคะแนนลับ ตอนนี้แหละครับที่สมาชิกไม่น้อยกว่า ๓๐ คน ที่ยื่นเมื่อตะกั้นร้องขอ ร้องขอให้ลงคะแนนลับ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ลงคะแนนลับเฉพาะในเรื่องที่ว่าจะงดใช้ข้อบังคับหรือเปล่า ไม่ใช่เรื่องไว้วางใจรัฐบาล นั่นเป็นเรื่องหลังครับ ตอนนี้เป็น การลงคะแนนลับว่า จะให้งดใช้ข้อบังคับหรือเปล่า ทางเจ้าหน้าที่ดำเนินการ

(เจ้าหน้าที่ได้นำแผ่นกระดาษสำหรับลงคะแนน แจกให้แก่สมาชิกในที่ประชุม โดยทั่วกัน)

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกทั้งหลายครับ ขอได้กรุณานั่งประจำที่ด้วยครับ เจ้าหน้าที่จะได้แจกบัตรให้ลงคะแนนได้ครับ

นายสมค์ สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมค์ สุนทรเวช พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมอยากเรียนปรึกษาท่านประธานนิดหนึ่งครับ เพราะว่าเป็นความสำคัญยังไม่เกี่ยวกับกรณีที่ท่านประธานจะถามว่า เลือกใช้วิธีไหนจะครับ แต่ว่าคำปรึกษาของกระผมกับท่านประธานตรงนี้แหละครับ จะช่วยให้เพื่อนสมาชิกได้เลือกใช้วิธีใด อยากเรียนปรึกษาท่านประธานว่า มีระเบียบข้อบังคับ อะไรในสภาใหม่ครับ ที่บังคับให้วุฒิสมาชิก กับสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรลงคะแนนแยกตะแกรงกันนี้ มีระเบียบเขียนไว้ตรงไหนครับว่า บังคับให้แยกตะแกรงกัน เพราะถ้าแยกตะแกรงกันแล้วก็เป็น การบังคับน้ำใจวุฒิสมาชิกอีก ถ้าหากไม่มีระเบียบบังคับทั้งหมดลงคะแนนตะแกรงเดียวกันจะยุติธรรมที่สุดครับ ไม่อย่างนั้นท่านวุฒิสมาชิกถูกบังคับคอยจ้องดูว่าลงอย่างไร

ประธานรัฐสภา : ไม่แยกละครับ

นายสมค์ สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ตะแกรงเดียวกันครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ก่อนที่จะเรียกชื่อมาลงคะแนนกันนะครับ ผมขอตั้งท่านสมาชิกทั้ง ๒ สภาเป็นกรรมการนับคะแนนร่วมกัน ทางฝ่ายสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอเชิญคุณชาย ชิตชอบ คุณวัฒน์ อัครวิเศษ นายบุญเกิด พิมพ์วิมลเมธากุล กับคุณพิภพ อะสีติรัตน์ ขอเชิญเป็นกรรมการนับคะแนนนะครับ ทางฝ่ายวุฒิสภา ขอเชิญ คุณประยูร

จากรุมนิติ คุณเวมล ศิริโพบูลย์ คุณसानนท์ สายสว่าง และคุณเอกม มกรานนท์ ครบ
รวม ๘ ท่าน มาร่วมกันนับคะแนน คุณธรรมณูญว่าอย่างไร

นายธรรมณูญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อความ
กระจ่าง กระผมอยากทราบเวียนขอความกรุณาท่านประธานได้กรุณาทบทวนอีกทีได้ไหม
ครับที่จะให้เขียนแสดงมติ

ประธานรัฐสภา : ครับ เดี่ยวจะบอกครับ ขอเชิญท่านกรรมการนับคะแนน
๘ ท่านก่อนครับ

(คณะกรรมการตรวจนับคะแนนเข้านั่งประจำที่)

นายธำรง ชระเสนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ธำรง ชระเสนา จากขอนแก่น พรรคกิจสังคม กระผมยังไม่เข้าใจ
ครับว่ากระดาษที่เราจะเขียนนี้เราจะเขียนข้อความอย่างไร

ประธานรัฐสภา : ผมจะกราบเรียนให้ทราบเดี๋ยวนี้ละครับ ขอให้ท่านกรรมการ
เข้าที่เสียก่อน สำหรับกระดาษที่มอบให้ท่านลงคะแนนนะครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับการงด
ใช้ข้อบังคับ ข้อ ๕๙ เห็นด้วยนะครับ ขอให้กาเครื่องหมายถูก (✓) ครับ ถ้าท่านเห็น
ว่าควรดใช้ข้อบังคับให้กาเครื่องหมายถูก (✓) ครับ ถ้าท่านเห็นว่าไม่ควรดใช้ข้อบังคับ
ให้กากบาท (x) นะครับ ท่านที่ไม่ออกเสียงให้เขียนวงกลม (○) ครับ

นายบิยะฉวี วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ครับกระผมว่าเขียนอย่างไรก็ได้ที่ให้เข้าใจได้ เป็นภาษาที่มนุษย์อ่านแล้วเข้าใจไม่ได้ก็ว่า
หรือครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : ครับ อันนี้เราเข้าใจครับ ถ้าเห็นควรดใช้ข้อบังคับกาถูก
(✓) ครับ

นายบิยะฉวี วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : คือเขียน
เอาไว้ในข้อความในกระดาษเลยครับ แล้วบางท่านก็เขียนไว้แล้วด้วย อย่างกระผมนี้เขียน
ไว้แล้วนะครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : ครับ ได้ ๆ ท่านเลขาธิการดำเนินการ

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อความเป็นธรรม คนไม่ตวันไม่ออกเสียงท่านไม่บอกเลยครับ มีสิทธิ์ประกาศที่ ๓ ว่าจะให้กระทำอย่างไรครับ หรือจะให้เขียนให้รู้กัน

ประธานรัฐสภา : คือไม่ออกเสียงก็ไม่ใช้หรือครับ หรืออย่างไรครับ

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : งดเว้นไม่ออกเสียงในเรื่องนี้มีครับ มีสิทธิ์ประกาศที่ ๓ ครับ กลม (○) หรืออย่างไรครับ

ประธานรัฐสภา : กลม (○) ครับ ว่าอย่างไรครับ

นายปิยะ อังกินันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : เตี่ยครับท่านประธานครับ กระผมขอเรียนซักข้อความเข้าใจกันสักเล็กน้อย คือหมายความว่า งดใช้นี้ หมายความว่าลงคะแนนเปิดเผยใช้ใหม่ครับ ถ้าไม่ลงคะแนนลับใช้ใหม่ครับ

ประธานรัฐสภา : ใช่ครับ

นายปิยะ อังกินันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ขอให้ซักข้อความเข้าใจกันหน่อยครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านเลขาเรียกได้

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ขอเรียนขานชื่อครับ

(เลขาธิการรัฐสภาได้อ่านรายชื่อสมาชิกตามลำดับอักษรชื่อ เพื่อให้ท่านประธานประกาศที่ลงคะแนนมาใช้ในภาชนะที่จัดไว้จนครบ)

นายคณิน บุญสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมชื่อ นายคณิน บุญสุวรรณ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมคอยฟังเรียกชื่อตามลำดับตัวอักษร ก็ไม่ปรากฏชื่อกระผม กระผมคอยต่อไปนี่ว่าจะเรียกหนท่านพลตรี ศิริ สิริโยธิน ซึ่งล่วงลับไปแล้ว ก็ไม่ปรากฏชื่อกระผม ไม่ทราบที่ท่านเลขาธิการเอาชื่อกระผมไปตั้งที่ไหนครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ท่านประธานที่เคารพ ขอ
ประธานอนุญาตครับ กระผมไม่ลืมท่านหรอกครับ กระผมเรียกแล้ว ท่านหมายเลขที่ ๒๒
คุณคณิต บุญสุวรรณครับ กระผมเรียกแล้วนะครับ

นายคณิต บุญสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ด้วยเกียรติยศ
ครับว่าไม่ได้ยินชื่อกระผม

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ขอกราบเรียนท่านสมาชิก
รัฐสภา กระผมเข้าใจว่าท่านกรรมการนี้ท่านก็ได้ยินครับ

ประธานรัฐสภา : ถ้ายังไม่ได้ลงก็เอามาลงก็แล้วกันครับ

(คณะกรรมการตรวจนับคะแนนได้ทำการตรวจนับคะแนนเสร็จแล้วเสนอผลต่อ
ประธาน)

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญท่านสมาชิกเข้าประจำที่ครับ คณะกรรมการรวม
คะแนนเสร็จแล้วครับ ขอเชิญท่านสมาชิกเข้าประจำที่ครับ คณะกรรมการรวมคะแนน
เสร็จแล้วครับ ขอเชิญท่านสมาชิกเข้าประจำที่ครับ ตามข้อบังคับ ข้อ ๕๕๑ นะครับ บอก
ว่า “ถ้าประธานขอปรึกษาหรือสมาชิกเสนอญัตติโดยมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสามสิบคน
ให้งดใช้ข้อบังคับข้อหนึ่งข้อใดทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี และที่
ประชุมลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุมก็ให้
งดใช้ได้” จำนวนสมาชิกที่มาประชุมครั้งหลังสุดนี้มี ๕๑๖ ท่าน เพราะฉะนั้นกึ่งหนึ่งก็คือ
๒๐๘ ท่าน ถ้ามีสมาชิกเห็นสมควรให้งดเกินกว่า ๒๐๘ ถึงจะงดได้ ถ้าต่ำกว่า ๒๐๘ ก็คง
ไม่ได้ ผลของการรวมคะแนนปรากฏว่าท่านสมาชิกขอให้งดใช้ข้อบังคับ ๒๗๖ ท่าน ไม่งด
๑๐๖ ท่าน ไม่ออกเสียง ๕๑ ท่าน ก็เป็นอันว่าสมาชิกลงมติให้งดใช้ข้อบังคับได้ เพราะ
ว่า ๒๗๖ เสียงนี้เกิน ๒๐๘

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วนนะครับ คือการพิจารณาลงมติญัตติเรื่องขอเปิดอภิปราย
ทั่วไปไม่ไว้วางใจในรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มาตรา ๑๓๗ และมาตรา ๒๐๓ ซึ่งคุณสมศักดิ์ สุนทรเวช กับคณะเป็นผู้เสนอ ต่อไปนี้จะ

เป็นการออกเสียงลงคะแนนโดยเปิดเผยว่าไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล
กระทรวงอุตสาหกรรมนั้นครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม พลตรีชาติชาย
ชูนะวัฒน์ ท่านผู้ใดไม่ไว้วางใจ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๖ คน)

นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) กระผมต้อง
ขอประทานโทษท่านประธานด้วย คือยังเตรียมไม่พร้อมนะครับท่านประธาน เมื่อกี้ฉันอยู่
ข้างนอกแล้วก็ไม่ทราบว่าจะนับคะแนนเสร็จเมื่อไร กระผมขอความกรุณาเทพทวนอีกทีได้
ไหมครับ

ประธานรัฐสภา : แหม ก็เรียกหลายหนแล้วนะครับ ได้ครับทบทวนคะแนน
อีกก็ได้ สมาชิกขอโทษดใช้ข้อบังคับ ๒๗๖ ฝั่งต ๑๐๖ ไม่ออกเสียง ๕๑

สำหรับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม พลตรีชาติชาย ชูนะวัฒน์ เมื่อ
ก็ขอคะแนนไม่ไว้วางใจไปแล้ว ต่อไปนี้ท่านผู้ใดให้ความไว้วางใจครับ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๖๔ คน)

ประธานรัฐสภา : สำหรับ พลตรีชาติชาย ชูนะวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรม มีผู้ที่ลงคะแนนไม่ไว้วางใจ ๖ ท่าน ไว้วางใจ ๒๖๔ ท่าน นอกนั้น
ไม่ออกเสียง

ต่อไปกระทรวงมหาดไทยครับ คุณประเทือง กวีติบุตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ท่านผู้ใดไม่ไว้วางใจ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๕๔ คน)

ประธานรัฐสภา ท่านผู้ใดให้ความไว้วางใจ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๖๔ คน)

ประธานรัฐสภา : สำหรับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีท่านสมาชิกไม่
ไว้วางใจ ๕๔ ท่าน ให้ความไว้วางใจ ๒๖๔ ท่าน

ต่อไปคุณบัญญัติ บรรทัดฐาน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่าน
ผู้ใดไม่ไว้วางใจ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๕๒ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดให้ความไว้วางใจ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๖๖ คน)

ประธานรัฐสภา : สำหรับท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย คุณ
บัญญัติ บรรทัดฐาน มีผู้ไม่ไว้วางใจ ๕๒ ท่าน ให้ความไว้วางใจ ๒๖๖ ท่าน ก็เป็นอัน
ว่าที่ประชุมให้ความไว้วางใจรัฐมนตรีทั้ง ๓ ท่าน หลังจากปิดการประชุมแล้ว ขอเชิญท่าน
สมาชิกอยู่ต่อเพื่อเลือกคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาและเลือกกรรมการหน่วยประจำ
ชาติไทยขององค์การอีก ๓ องค์การนะครับ สำหรับการประชุมรัฐสภาวันนี้ทั้งหมดระเบียบ
วาระแล้ว ขอปิดประชุมครับ ขอบคุณครับ

ต่อไปนี้เป็น การเลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็น กรรมการ ข้าราชการ ฝ่ายรัฐสภาแทน
ตำแหน่งที่ว่าง ๓ ตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘
มาตรา ๖, ๗, ๘, ๙ และ ๑๐ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘
มาตรา ๘ กำหนดไว้ว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๒) มีวาระอยู่ในตำแหน่ง
คราวละ ๖ ปี ขณะนี้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งครบ ๖ ปี ซึ่งจะต้องออกจาก
ตำแหน่งมีจำนวน ๓ คน และตามมาตรา ๙ กำหนดว่า ให้รัฐสภาเลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งมีคุณสมบัติ และไม่ล้มละลายต้องห้ามตามมาตรา ๗ ขึ้นแทนภายใน ๓๐ วัน นับแต่
วันที่ตำแหน่งว่างหรือวันเปิดสมัยประชุมรัฐสภาแล้วแต่กรณี ได้มีท่าน สมาชิกเสนอรายชื่อ
ผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ๓ ตำแหน่งไว้แล้ว ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อ
ผู้ที่สมาชิกเสนอ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่สมาชิก
รัฐสภาเสนอเพื่อเลือกเป็น ก.ร. ๓ คนนะครับ มี ๓ ท่าน ๑. นายกระมล ทองธรรมชาติ
๒. นายชยันต์ สมุทวนิช ๓. หม่อมหลวงเชิงชาญ กำภู ๔. นายต๋นย์ บุญนาค

๕. นางสาวบงอร อิมโอชา ๖. นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ ๗. นายประทาน คงฤทธิ์ศึกษากร
 ๘. นายประภาศน์ อวยชัย ๙. นายประยูร สตาเซิร์ ๑๐. นาวาอากาศตรี ประสงค์
 สุนศิริ ๑๑. นายประเสริฐ ดวงวิชัย ๑๒. พลเรือโท สุรพล แสงโชติ ๑๓. นายอาสา
 ทรัพย์อนันต์

ประธานรัฐสภา : มีรายชื่อพิมพ์แจกสมาชิกใหม่ครบ ๑๓ ท่านคงจำชื่อไม่ได้
 นะครับ ขอให้แจกดีกว่าจะได้ไปอ่านดูทั้ง ๑๓ ท่าน ใน ๑๓ ท่านนี้เลือกได้ ๓ ท่านนะครับ
 (เจ้าหน้าที่ได้นำรายชื่อผู้ถูกเสนอชื่อให้เป็น ก.ร. แจกแก่สมาชิกในที่ประชุม
 โดยทั่วกัน)

นายเกรียงศักดิ์ สุขสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชยันนาท) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม เกรียงศักดิ์ สุขสว่าง ส.ส. ชยันนาท กระผมอยากจะกราบเรียนถามว่า
 รายชื่อผู้ที่ถูกเสนอให้เป็นกรรมการ ก.ร. มีเพียงเท่านั้นหรือครับ เพราะว่า

ประธานรัฐสภา : ครับ มีเพียง ๑๓ ท่านครับที่สมาชิกเสนอมา

นายเกรียงศักดิ์ สุขสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชยันนาท) : เพราะว่ามี
 ท่านหัวหน้าพรรคของกระผมมีเสนออีกท่านหนึ่ง ซึ่งไม่มีชื่อในนั้นครับ เสนอเป็น
 ปลายลักษณะอีกชั้วด้วย

ประธานรัฐสภา : เมื่อไรครับเสนอมาเมื่อไร

นายเกรียงศักดิ์ สุขสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชยันนาท) : เสนอหลาย
 วันแล้วครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านเลขาว่าอย่างไร

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : อันนี้กระผมขอกราบเรียน
 ชี้แจงนะครับ รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่เสนอให้สมาชิกสภาผู้แทนฯ และสมาชิกวุฒิสภาเลือก
 นั้น ที่ส่งมาภายในกำหนดตามกฎหมายมีเพียง ๑๓ ท่านครับ นอกนั้นก็ส่งมาไม่ทันตาม
 กำหนดก็เลยไม่สามารถที่จะนำมาประธานเสนอต่อที่ประชุมเพื่อกรณมาเลือกได้ คือตาม
 กฎหมายนั้นให้ส่งมาก่อนกำหนดวันเลือก ๗ วัน กระผมได้ตรวจแล้วเห็นว่ามันไม่ครบ
 ตามนั้นก็เลยไม่ได้กราบเรียนมา ขอประธานอภัยด้วยครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ด้วยความเคารพความเห็นของท่านเลขามาเมื่อสัปดาห์นี้ ในมาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ๒๕๕๔ ได้ระบุว่าให้เสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนวันเลือกตั้ง ๗ วัน อย่างไรก็ตามเลขาคาดถูก วันที่ที่เราเสนอไปเข้าใจว่าไม่เกินประมาณ ๒๒ หรือ ๒๓ วัน นั่นวันที่ ๑ ผมว่า ๗ วันนั้นยังอยู่ภายในก่อนกำหนด ๗ วัน เพราะฉะนั้นคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาในเรื่องชื่อ ขอความกรุณาเอาหลักฐานมาชี้แจงครับว่าวันที่ที่ทางนี้รับวันที่เท่าไร แล้ววันเลือกตั้งวันนี้คือวันที่ ๑ มิถุนายน ต้องถือวันเลือกตั้งจริงเป็นหลัก ไม่ใช่ถือวันที่บรรจุระเบียบวาระอะไร

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : กระผมขออนุญาตเรียนชี้แจงอย่างที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องต้องแล้ว เรื่องการเลือกคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามกฎหมายข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ได้บรรจุระเบียบวาระเมื่อวันศุกร์ที่แล้วก็ต้องถือวันนั้น แต่วันนั้นไม่ได้ประชุมต้องถือวันประชุม อันนั้นก็เป็นที่ปัญหาการตีความซึ่งยังไม่ได้มีการให้หลักเกณฑ์ไว้เป็นบรรทัดฐาน ทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาก็ได้ปฏิบัติตามกฎหมายที่ได้ระบุเอาไว้ ส่วนจะเป็นอย่างไรนั้นก็สุดแล้วแต่ว่าการตีความ ซึ่งการตีความอันนี้ กฎหมายฉบับนี้ก็ให้เป็นอำนาจของ ก.ว. เสียด้วย ก็เลยไม่ทราบว่าจะทำอย่างไร

ประธานรัฐสภา : ก็เพื่อไม่ให้มีปัญหาคะครับ ทางพรรคชาติไทยบอกว่าได้เสนอชื่ออีกท่านหนึ่งก่อนกำหนด ๗ วันตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นก็เพิ่มไปอีกชื่อหนึ่ง ก็ได้ครับจะได้หมดความสงสัย พรรคชาติไทยเสนอใครครับ

นายเกียรติศักดิ์ สุขสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : พรรคชาติไทยเสนอคุณแรม พรหมโบล บุญประสพ ครับ

ประธานรัฐสภา : ก็ขอให้ท่านสมาชิกที่ได้รับกระดาดไปแล้วเติมหมายเลข ๑๔ นะครับ คุณแรม พรหมโบล บุญประสพ ครับ

นายปีย์มณี วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมมีเรื่องจะกราบเรียนถามท่านประธานสักนิดหนึ่ง คือมาตรา ๖ (๒) บอกว่า

ผู้ทรงคุณวุฒิมีจำนวน ๖ คน ในกรณีที่มี ๒ สภาให้แต่ละสภาเลือก ๓ คน กระผมกำลังจะถามท่านประธานว่าเวลานี้กระผมเป็นผู้แทนราษฎรเป็น สภาหนึ่งนี้กระผมมีสิทธิ์เลือกกี่คนครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านเลขานุการ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : กราบเรียนท่านประธานสภาปัญหาที่ได้หยิบยกขึ้นมาพิจารณาในคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาถูกต้องตามที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้เรียนชี้แจงต่อที่ประชุมแล้วว่า ถ้าหากว่ามีการเลือกสามารถจะแบ่งกันได้ดีก็ต้องเลือกกันสภาละคนหรือสภาละครึ่ง ทั้งนี้ในกรณีนี้เกิดเป็นเหตุพิเศษว่าง ๓ ท่าน ครั้นจะให้สภาเลือกสภาละท่านครึ่งก็สุดวิสัยที่จะทำได้ ก็เลยกราบเรียนเสนอต่อที่ประชุมร่วมของรัฐสภาได้โปรดพิจารณาตั้งนี้ครับ เป็นเหตุสุดวิสัยจริง ๆ

นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ บังเอิญกระผมเป็นนายความที่จะต้องถือหลักตามบทบัญญัติของกฎหมาย และกระผมไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่งที่กระผมมาปฏิบัติอะไรแล้วผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนกฎหมายกรณีอย่างนี้คงจะไม่เป็นเหตุที่จะต้องอาศัยความรีบด่วนเท่าไรนัก ถ้าหากว่าทางรัฐบาลขอแก้กฎหมายฉบับนี้เข้ามาก่อน มิฉะนั้นแล้วเราก็ดำเนินการผิดกฎหมายซึ่งสภานิติบัญญัติเป็นผู้ออกกฎหมายเสียเอง กระผมว่าไม่ถูกต้องครับ ขอทักท้วงท่านประธานด้วยครับ การหาทางออกนั้นควรจะหาทางออกที่ดีกว่านี้ ไม่ใช่ทำกันอย่างนี้ครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านนักกฎหมายมีความคิดอย่างไรครับ คุณชุมพล

นายชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผมก็มองเห็นปัญหาเรื่องนี้อยู่ และก็พยายามดูซิว่าเราจะมีทางออกในทางใดบ้าง แต่กระผมได้เช็คหลักฐานและขั้นตอนการดำเนินการเรื่องนี้มาตั้งแต่ต้น ปรากฏว่าอำนาจการตีความกฎหมายฉบับนี้อยู่ที่ ก.ร. และ ก.ร. ก็ได้ตีความเสร็จเรียบร้อยแล้วว่าที่จริงแล้ว ก.ร. ยังไม่ตีความ กระผมก็อาจจะทักท้วงเช่นเดียวกับท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องเมื่อสักครู่นี้ปัญหาที่อยู่ตรงที่ว่าการตีความของ ก.ร. นั้น จะขัดด้วยบทกฎหมายหรือไม่

อันนี้เท่าที่กระผมดูแล้วจะถือว่าข้างต้นนั้นคงเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นการตีความของ ก.ร. อาจจะสามารถตี ก็มีทางออกอีกทางหนึ่งถ้าหากสภานี้ยังยืนยันเห็นว่าการตีความอันนั้นยังคลาดเคลื่อนอยู่อาจจะส่งเรื่องกลับให้ ก.ร. ก็ได้ โดยวิธีทางออกอีกทางหนึ่งก็คือว่าเพื่อให้ชดเชยกฎหมาย กล่าวคือในเมื่อเกิดปัญหาในเรื่องนี้ขึ้นมา ๓ คนไม่สามารถจะแบ่งคนครึ่งได้ ก็ อาจจะตกลงโดยวิธีการในรัฐสภาเห็นว่า ในครั้งนี้ขอสภาผู้แทน ฯ ๒ วุฒิสภา ๑ แล้วก็ครึ่งต่อไปถ้าเกินว่างอีก ๓ เหมือนกันต้องเกิดว่าง ๓ เช่นเดียวกันก็ให้สภาผู้แทน ฯ ๑ แล้วก็วุฒิสภา ๒ โดยทำเป็นสัญญาข้อตกลงกันในสภานี้ อันนี้ก็อาจจะเป็นทางออกอีกทางหนึ่งที่ไม่ได้ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วเราจะต้องเลือกในที่ประชุมรัฐสภาทุกครั้งที่ไปเลยครับ เพราะไม่มีทางออก เพราะแบ่งกันไม่ได้แน่ ๆ คราวหน้าอีก ๓ คนก็แบ่งกันไม่ได้อีกเหมือนกัน แต่อันนี้ก็เป็นที่ปัญหาซึ่งคิดว่าก๊แล้วแต่ ก.ร. ครับ ไม่ทราบว่าจะมีความเห็นอย่างไร ถ้าวันอันนี้วันนั้นก็อาจจะเลือกตั้งกันไม่ได้ในะครับ อันนี้เป็นข้อสังเกต แต่ทั้งหมดทุกขั้นตอนที่เข้ามาในสภาต้องชอบด้วยกฎหมายระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาแล้วครับ

ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใดมีความเห็นอย่างไรอีกไหมครับ คุณพิภพ

นายพิภพ อสีตรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิบพ อสีตรัตน์ ส.ส. กรุงเทพฯ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอเสนอทางแก้ออกไปอย่างนี้ครับว่า เมื่อมี ๓ คนแล้วไม่สามารถแยกออกไปเป็นสภาละคนครึ่งได้ ก็ขอให้สภาผู้แทนราษฎร ๑ คน วุฒิสภา ๑ คนแล้วเหลืออีก ๑ คนนั้นเป็นร่วมกัน รัฐสภาร่วมกันครับอีก ๑ คน มันจะยุติธรรม

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี ในการเลือกกรรมการ ก.ร. ที่ว่างอยู่จำนวน ๓ คนนั้น กระผมอยากจะประธานกราบเรียนท่านประธานว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านหนึ่งคือคุณปิยะฉัตร วิชารภณ์ จากจังหวัดศรีสะเกษ ได้ให้ข้อคิดในแง่กฎหมายว่า กฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรงได้บัญญัติอย่างแจ่มชัดว่าจะต้องให้เลือกกันทั้ง ๒ สภา คือทั้งวุฒิสภากับสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นเมื่อมีจำนวนสมาชิกว่างลง ๓ ท่าน ก็มีปัญหายุ่งว่า เราสามารถจะเลือกตั้งตามกฎหมายที่บัญญัติไว้อย่างนั้นได้

หรือไม่ เพราะฉะนั้นเมื่อมีปัญหาย่างนี้ กระผมอยากจะเรียนว่า เมื่อกฎหมายบัญญัติไว้
 ชัดว่าต้องมีการเลือกทั้ง ๒ สภา ก็มีปัญหายู่ว่ามันว่างอยู่ ๓ คนนี้เราจะมาตัดคนออกครึ่ง
 หนึ่งก็ยอมเป็นไปไม่ได้ เพราะมันขัดกับหลักกฎหมายว่าด้วยสภาพบุคคล เพราะฉะนั้น
 จึงมีข้อที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ถ้าหากเราจะมาแบ่งกันเลือก ๑ คน ให้วุฒิสมาชิกเป็นคน
 เลือก อีก ๑ คนให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเลือก แล้วอีก ๑ คนรวมเป็นรัฐสภาเลือก
 มันก็ไม่ถูกต้องตามกฎหมายที่บัญญัติไว้ เพราะฉะนั้นก็มีปัญหาอยู่ว่าเมื่อเป็นอย่างนี้ในทาง
 ปฏิบัติเป็นเหตุขัดข้อง ไม่ใช่ทางเทคนิค แต่เป็นเหตุขัดข้องในทางกฎหมาย ท่านผู้เป็น
 ประธานครับ กระผมก็เห็นว่าเมื่อวิธีเดียวว่า เราจะทำตามกฎหมายใหม่ หรือว่าเราจะทำ
 โดยขัดกับหลักกฎหมายถ้าหากขัดตามหลักกฎหมายก็มีอยู่วิธีหนึ่ง ก็คือตามที่ท่านสมาชิก
 ได้แนะนำต่อท่านประธานหรือสภานี้ว่า จะต้องมีการเลือกโดยอะลุ่มอล่วย ไม่ต้องคำนึงถึง
 กฎหมายเป็นหลัก แต่ถ้าจะเลือกโดยกฎหมายเป็นหลักแล้วนครับไม่ใช่เอาตัวบุคคลมาสู่
 หลักการ กระผมเห็นว่าทำไม่ได้ เมื่อทำไม่ได้ก็มีอยู่วิธีเดียวว่ารัฐบาล หรือว่า ก.ร. จะต้อง
 แก้กฎหมายนี้ก่อน จะต้องแก้กฎหมายนี้ก่อนว่า ถ้าหากกรณีมีสมาชิกว่างเป็นจำนวนที่ไม่
 สามารถที่จะเลือกแยกออกเป็น ๒ สภาได้ก็ให้มีการประชุมร่วมรัฐสภา แล้วมีการเลือกร่วม
 กัน จึงจะกระทำได้ เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธานครับ สภานี้คือสภาบัญญัติกฎหมาย
 ให้บ้านให้เมืองให้ประชาชนทั้งประเทศได้ปฏิบัติตาม เพราะฉะนั้นกฎหมายเป็นข้อบังคับ
 แห่งความประพฤติเป็นข้อบังคับในการที่จะให้สภาหรือประชาชนทั้งประเทศได้ปฏิบัติตาม
 ก็ยอมเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ก็ไม่ควรจำเป็นจะต้องทำให้หลัก
 เลี่ยงกฎหมาย เพราะฉะนั้นกระผมในทางคิดเห็นส่วนตัวแล้วเห็นว่าเลือกตั้งวันนี้ไม่ได้
 ควรแก้กฎหมาย ท่านผู้เป็นประธานครับ ขอขอบพระคุณ

นายธรรมบุญ ดัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ
 กระผม ธรรมบุญ ดัดพลี กระผมอยากจะกราบเรียนเสนออย่างนี้ กระผมเห็นด้วยกับท่าน
 สมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องซึ่งท่านเสนอให้ยึดกฎหมาย แล้วกระผมคิดว่ากันนี้แหละครับกฎหมายก็เป็น
 กฎหมาย เราไม่มีปัญหาหรอกครับ เราดูตามกฎหมายจะเห็นชัดได้ แต่ว่าที่เสนอมาอาจจะ
 เสนอมาไม่ถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้นเอง คือในกรณีมาตรา ๖ (๒) ที่บอกว่าผู้ทรงคุณวุฒิ

มีจำนวน ๖ คน ในกรณีที่มี ๒ สภาให้แต่ละสภาเลือก ๓ คน อันนี้ก็เช่นแม่บทนะครับในตอนแรก และก็เนื่องจากว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกตามหลังรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๐๘ นะครับจึงถือเกณฑ์อันนั้น เพราะฉะนั้นการที่เราจะพิจารณาโดยให้แต่ละสภาเลือกคนละคน แล้วก็ที่ประชุมร่วมด้วยเลือกอีกคนหนึ่งก็เห็นจะทำได้ เพราะไม่มีกฎหมายรับรองอันนั้นเป็นแต่เพียงข้อเสนอ แต่ไม่มีกฎหมายรับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอเอนาม คุณป๋ยะอัฐก็คงจะไม่รับรอง แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า เราต้องการจะเสนอ ๓ คน ๓ คนนี้ก็อีกจำนวนที่เราเสนอเดิม เดิม ๖ คนที่ขาดไป ๓ คน เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ถ้าพิจารณาตามกฎหมายนี้และกฎหมายอื่น กระผมถือเป็นการเลือกตั้งซ่อมนะครับ เมื่อเป็นการเลือกตั้งซ่อมเราก็ต้องดูตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙ ซึ่งจะต้องดำเนินการไปตามนั้น แล้วเลือกตั้งซ่อมนี้ก็ต้องดำเนินการไปตามข้อเท็จจริงว่า ถ้าท่านผู้แทนที่ว่างลงไปเป็นโควตาของสภาไหนก็ได้เลือกเข้ามาก็ต้องเลือกตั้งซ่อมไป โดยเลือกจากผู้ที่สมาชิกสภานั้นเป็นผู้เสนอ อันนี้กระผมไม่ทราบข้อเท็จจริงว่า ๓ ท่านนี้เป็นผู้ที่ขาดโดยอยู่ในสภาไหน เพราะฉะนั้นกระผมนึกว่าจะต้องใช้มาตรา ๘ กับมาตรา ๙ หรือถ้าหากว่าเลือกตั้งซ่อมในฐานะที่พ้นจากวาระคราวละ ๖ ปี แล้วออกไปจากตำแหน่งกึ่งหนึ่งโดยวิธีจับสลาก อันนี้ถ้าเป็นวุฒิสมาชิกก็ต้องให้วุฒิสภาตั้งก็คนที่ต้องไปตามนั้นนะครับ เพราะอันนั้นเป็นแม่บทท่านนั้นเองว่า ๖ คนนั้นให้เลือกไปคนละ ๓ แต่เมื่อเลือกไปคนละ ๓ แล้วต่อไปถ้าล้มหายตายจากไป สมมุติว่าข้างละ ๑ ก็ ๒ สภาก็เลือกคนละ ๑ แต่ถ้าสมาชิกสภา ขอโทษนะครับกระผมไม่ได้แข่ง สมมุติว่าตายไป ๒ วุฒียังไม่ตาย ตายไปเพียง ๑ วุฒิก็ตัดได้ ๑ ท่านสภาผู้แทน าก็เลือกได้ ๒ กระผมว่าน่าจะเป็นไปตามนั้นนะครับ มาตรา ๘ กับมาตรา ๙ ซึ่งเปิดช่องไว้ว่าว่างลงเพราะออกจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ หรือเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑ ว่าให้เลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ขึ้นมาแทนนะครับ แต่ที่รัฐสภาเลือกตั้ง แต่ว่าคนที่เสนอนี้เสนอใครได้ กระผมคิดว่าน่าจะอนุโลมตามหลักการเลือกตั้งซ่อมก็จะตรงเจตนารมณ์

ประธานรัฐสภา : ผมคิดว่าอย่างนี้ดีกว่าครับ เราเป็นสภานิติบัญญัตินะครับ เป็นผู้ออกกฎหมาย เพราะฉะนั้นทำอะไรต้องให้มันถูกกฎหมาย ถ้ายังมีข้อปัญหากฎหมาย

ยังตกลงกันไม่ได้เราอย่าตีความเอาเองเลยครับ ตีความเอาเองมันไม่เหมาะสมครับ เพราะฉะนั้นผมว่าเรื่องนี้เลื่อนไปก่อนเพื่อจะให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายทุกประการนะครับ

(นายธรรมบุญ ลัดพลี ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา : คุณธรรมบุญว่าอย่างไรครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานครับผม เมื่อกี้กระผมยังสงสัยอยู่นิดหนึ่งครับเพราะกระผมก็เป็นคนใจอ่อน แล้วท่านประธานเป็นคนเสนอกระผมก็ด้วยความเคารพ กระผมก็เลยผ่านไป กระผมอยากจะขอกรุณาที่ประชุมอย่าถืออย่างนั้นอย่างนั้นนะครับ เพราะว่าเป็นเรื่องของกฎหมายครับ และสมาชิกสภา ฯ ผู้มีเกียรติคุณเปี่ยมล้น กระผมเอยน้อม คงจะเห็นด้วย คือมาตรา ๘ มาตรา ๙ นั้นนะครับมีอยู่ครับ เมื่อสมาชิกที่ขาดไปเราจะต้องเลือกตั้งภายในเท่าไรอย่างมาตรา ๙ นี้เขียนไว้เลยให้ตั้งขึ้นแทนนะครับ แต่ที่ท่านเลื่อนไปนี้จะเลื่อนได้หรือไม่ได้ กระผมยังสงสัย เพราะต้องแทนภายในกำหนดเวลา แต่นี่เป็นกฎหมายนะครับ ผมทราวนะครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ ถ้าสงสัยก็ต้องไปหาผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายพิจารณาเสียก่อน เราอย่าเพิ่งมาตกลงกันในเวลานี้เลย

นายธรรมบุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ก็ไม่มีอะไรครับ กระผมเพียงแต่ตั้งไว้ให้ท่านดูข้อความตรงนั้นเท่านั้นเอง ถ้าท่านสั่งเลื่อนไปแล้วก็ไม่เป็นไรครับ เรายังไปตีความเอา ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เรื่องนี้ขอเลื่อนไปก่อนนะครับ ผมขอเลิกประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๕ นาฬิกา

ผู้จัดรายงานการประชุม

รุจิรา เมธิตแดง
กฤษณา พิมพ์สุวรรณ
สมชาย ดาวอุดม
บุษราคัม สกลวารี
ปราณี เอกรัตนากุล
อาภรณ์ พงษ์นาค
เปรมจิต บุญหล่อ
ศรัณญา จันทร์เวีย

ภูษชงค์ เอกบุตร
อรสา เจียมเจริญ
นนทลี จำป๋อง
สมศรี ใจอ่อนน้อม
ชนิกา ศรีสมวงษ์
สุดคะเนิง ดิษยาธิคม
อนงค์ ไต้ะประดับ

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม

พลโท เริงฤทธิ์ รุมาคม
พลเอก วาท กุญชรานุสรณ์
พลเอก เกरिकศิลป์ กัลยาณกุล
พันเอก สงวน คำวงษา
พันเอก สมาน สวนบุญช่วย
พลเรือตรี จินดา ไชยอุดม
นาวาอากาศเอก สมรวย อาจสัจจร
พันเอก ทวีวิทย์ นิยมเสน
พลเอก ประสาร อมาตยกุล
พันเอก วินิต เทศวิศาล

ตรวจแล้ว วันที่ ๓ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๒๔

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑/๒๕๒๔ (วิสามัญสมัยที่สอง)

วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๒๔

พลอากาศเอก หะริน หงสกุล

ประธานรัฐสภา